

İŞ-EKMEK-HÜRRİYET MÜCADELEMİZDE Gerçek

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

FİYATI: 100 KRŞ YIL: 1 SAYI: 6

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ
ESERİ OLACAKTIR

- OY BEZİRGANI SÖMÜRÜCÜLERE,
- SEÇİM YALANCISI SATILMIŞLARA,
- SÖMÜRÜ VE ZULME KARŞI SIKILAN YUMUKLARIMIZLA

CEVAP VERİYORUZ...!

Oy bezirganı sömürgeci, Seçim yalancısı satılmışlar, Sömürü ve zulme karşı sıkılan yumuklarımızla

yarın kendi iktidarımızı kuracağız.

Türkiye yine seçim havasına girdi. 12 Ekim seçimlerinde iktidar değişmeyecek; bunlar kutsal seçimler. Ama seçim mücadelesi şiddetlendi.

Bir yanda, ülke hükümet ortası, aldıkları halde, oy bezirganlığı için birbirlerine küfreden, birbirlerinin iktidarı pazarda çıkarma yarışında olan MC partileri var. Ö-

yanda, uyanan, bilinçlenen emekçi halkın oylarını alacağı benzer: CHP var.

Bir yarıştır gidiyor. Sadece oy yarış mı? Yalancılık, dolandırıcılık yarış da sürüyor. Bu yarışta Erbakan'ın kimse kolay kolay geçemez. Bir bakıyorsun Türkiye'nin her yanına binlerce fabrika kuruyor. Bir bakıyorsun bir dale ki yıl içinde meydanına kendi yapıtımın tanklarla gelmeyi vaat ediyor. Bir bakıyorsun herkesten imanı yiyor. En fazla saldırdığı parti ise, kendi hükümet ortası AP.

Ne kadar halk düşmanı olduğunu, son olarak İstanbul'dan gösterdiği aday ile de ispatlayan AP, on günlerde diğer küçük sağ partileri yitince benzer. CDP'nin Koç'un oğlanı ile birleşmeye hazır. Herhalde seçimler sonrasından olacak bu iş. DP dağıldı, dağıldı. MHP ise simdi ki bütün AP'ye dayandı. MSF'ye geline. MİP'e peyin gelsin pek ya rümediginden nobiliterle kişiyi yapacağını söylediği mitinglere üç yus beş yus kişiye zor topluyor. MHP bir başka alem. Hitler bostması, nazi hevesli lideri Elçibaş'ın ve elleri silahlı küçük elbışlar, artık öyle örgütlenir falan saldırı makla yetinmiyor, dirençteki işçilere, fabrikalara, halka saldırıya başladılar. Nerede halk sömürüyü ve zulmü protesto etse orada miting olay çıkıyorlar.

MC partileri seçimlere bu havada giderken, CHP ne yapıyor? CHP simdi ki, hula uyanan bilinçlenen işçi sınıfının ve genç emekçi kitlelerin oylarını yönetiyor. Parti olarak görünüyor. "Umadımız Eccevit sloganı, daha simdi den, aradan iki yıl geçtikten, fabrikada yerini cumdumuz işçi sınıfı, cumdumuz kendi kolları-mızdır. "Sloganlarına bakmaya başladık. Ama, genç emekçi kitleler, henüz kavgalarında son olarak CHP'yi görüyorlar. "Amaç" için en önemli tarafı, emekçi kitlelerin muhalefetine hula, emekçi ayakta kalması. Bugün, kavgalarında güçlü bir işçi sınıfı partisi olmadıkça, partimiz henüz genç ve gelişme halinde olduğu için, sömürü ve zulme

karşı tepkilerini CHP'ye yönelerek dile getiren emekçi kitlelerin istekleri, mücadelesi, aslında CHP'yi çok ayıyor. Yerli yabancı sömürücülerin sermayenin, asıl korkusu, korkusu da bu zaten... CHP'nin yöneticileri, 14 Ekim seçimlerinden bu yana, parababalara, sermayeye güven vermek için, bu düzünü kökünden değiştirmeye niyetli olmadıklarını, sadece parababalara da yarayacak bazı küçük düzeltmeler (reformlar) yapacaklarını defalarca belirttiler. Öyle, NATO'dan ayrılmaya, ABD üslerini kaldırmaya, İkili anlaşmaları iptal etmeye, hele hele yabancı sömürücülerin tümüne karşı çıkması hiç niyetleri olmadıklarını defalarca tekrarladılar. "ABD giderse Almanya gelir." "NATO'da Yunanistan'dan boşalan yer bizi doldurur" dediler.

Yine de emekçi kitleler sola açılırken, sosyalizme doğru giderken, simdi ki CHP'ye yöneliyorlar. 12 Ekim seçimleri için, aralarında derince fark olan, içinde hep sermaye partileri olan partiler yapıyor. İşçi sınıfının partisi sermaye kavgalarını, seçimlerde temsil edilemiyor.

Ama sağa sağdıkları gitmeye azan, CHZ'yi ise daha buğünden ayan bir bilinçlenme içinde olan emekçi kitleler, iktidar meselesini kavrayıyorlar. "Yarı-kendi partilerinde de örgütlenip, iş-EkmeK-Hürriyet için bağışlamak-demokrat-sosyalizm için kendi partilerinin bayrağı altında mücadele ederek, işçi sınıfının öncülüğünde halkın demokratik iktidarı kuracaklar.

gerçek durum

SEÇİMLERE DOĞRU

Önümüz seçim. Türkiye seçim havasına girdi. Seçimlere doğru giderken, Türkiye'de durum nedir? Bir yanda MC partilerinin kendi aralarında bir çözüme içinde oldukları, birbirlerini düştükleri görüldü. Başta bütün "umutları" roğmen, seçim ittifakı kuramayan, yani seçimlere tek bir güc olarak girmek için kendi aralarında anlaşamayan MC partileri, seçimler yaklaşınca büsbütün çözüldü.

Bu partilerin hepsinin ardında sermayenin bulunduğu bir gerçek. Bu partilerin her biri sermayenin bir başka çıkarını veya bir başka sermaye kesiminin çıkarına hizmet ediyor. Simdi, parababalardan yeniden AP'nin gücüne inenler yarıyor. Güçlerinde yatan olan ise, AP-CHP ortaklığı. GGP, AP ile birleşiyor. MSP, bütün tantonlarla, bütün büyük illara, yukarıdan atılmaya ve görülmeli yollarına roğmen kitleleri, lütfen bir geçen gün biraz daha kaybediyor. MHP, bütün MC partilerinin ve sermayenin en görülmeli kesimlerinin evvuru gücü olma durumunu koruyor, işçilere kurşun sıkıyor mı gerek? Hemen MHP'ye müracaat... İş-EkmeK-Hürriyet mücadelesi veren kitlelere saldırmak mı gerek? Yine MHP'nin kırık katillerine, saldıran faşist komandololarına müracaat. Ama, MHP'nin komandoları ilk defa olarak kavgalarında emekçi halkı buluyorlar. Onları üzerine işçiler, emekçiler yürüyor ve onları dağıtıyor. Böylece ardını emperyalist sömürücüleri, ABD'nin ve bütün yerli sömürücü ortaklarının gizli servislerine, bekelerine dayayan ve Hitler biçimi bir faşizm özeleyen MHP, zorbalıkla varlığını sürdürüyor.

Bütün bu "sözde ortak" partilerin ortaklığı, hula çözüme yolunda. Seçimlerden sonra MC'nin dağılacağına muhakkak görülmeli.

CHP bilinçlenme sürecinde olan genç emekçi kesimlerinin yinede parti durumunda. Aslında, bu sömürü düzeninin örüne dokunmaya niyetli olmayan; parababalardan düzenli, işçilere emekçilere de biraz pay ayırarak suh sükun içinde sürdürmekten yana olan CHP, bu nitelikleriyle diğer sermaye partilerine göre selven-i şers görünüyor. Ama o da eninde sonunda, yönetici kesimleriyle ve suh ande içinde örgütleri olan güçlerin niteliğine bakılacak olursa, sermayenin sosyal demokrat denilen temsilcisi.

Sağcı soldağların, faşistlerin, sermayenin en görülmeli kesimi, en kanlı, en "çöğürsü" kesimlerinin CHP'ye bu denli saldırmamasının asıl sebebi ise, bugün CHP'ye yönelen emekçi muhalefatinin, aslında yarı CHP'yi çok aşacağıdır, daha simdi den osmaya başladığını görmeli. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin, gerçek hedefleri olan bağımsızlık-demokrat-sosyalizme doğru kendi partilerinden örgütlenerek yürümelerini ve haliken demokratik iktidarının işçi sınıfının örgütü öcülüğünde kurulmasını, nın kaçınılmaz olduğunu bilmesi.

İşte seçimlere böyle bir ortamda gidiyoruz. Seçimlerde ne mi yapacağız? İşçi sınıfının politikası, emekçilerin lehine politika neyi gerektiriyorsa onu... GERÇEK, işçilerin, emekçilerin, yurtseverlerin seçimlerde "ayrımın ne olması gerektiğini", "Seçim sayısını, "Araç olacak gelecek sayısında, uzun uzun ayırtılarıyla açıklayacak...

PARABABALARI AMERİKA'ya dilenciliğe ve af dilemeye gitti

Geçtiğimiz günlerde, Türk İş Adamları Derneği'nden bir heyet, yani Türkiye'nin en büyük parababalalarının temsilcileri, ABD'ye gittiler. Aynı günlerde, hükümete mensup bir heyet de resmi olarak ABD'de bulunuyor du.

Parababalalar, Amerika'da gerekli çevrelere temassat kurdu lar. Amerikan gazetelerine yazı yazdılar. İki defa denildi. Sayfa sayfa illanlar verip, "Türkiye ve taradıkları imazısı Amerika-lara kışın ol diyorlar, kışın denilen otlarımlara bulund lar. Biraz da kavgınlıklarını belirttiler Türkiye halkı adına.

Kimdi bu vatanodışlar? Şup hez ki vatandaşı Ahmet atendi değildi. Bunlar, tba ABD'ye kadar gidip orada yüzbinlerce lira masrafı, yani ortak soygun ve talan planları kotarmaya giden büyük sermayedarlar, büyük patronlardı.

İstedikleri açıldı: ABD silah ambargosunu hiç düşünme görünü ve kışın kışılmaya razı olum; Türkiye'de geniş kitlelerde Amerika'ya karşı gelişmekte olan bilinçlenme biraz olsun durdurulabilir. Öte yandan da, silah yardımı yerine, dünyayı soyan Amerikalı parababalaları yani büyük ABD silah tedarikçileri oraklığına, Türkiye'de silah sanayii kurulsun, böylece halkımız katmerli olarak sömürülsün. İstelik de hep savas havası içinde, başka halklara küsmenlik içinde tutulsun.

Kârlı hez doğrusu. Seyahat masraflarına da değer.

Östelik bu cabalar bapağı medi. 12 Ekim seçimleri orfesinde, cıkırmazda olan MC'nin, cıkırmazı birazcık olsun hafifletmek için, Amerikan, ambargoyu kırmak kaddemini bildir di. Aslında, soldace, cıkırmazı padosını ödemiş olduğumuz silahları Türkiye'ye göndermeye razı oluyordu. Demek ki parozını ödediğimiz malları o'maya bile

gücümüz yetinmiyormuş. Sakalı öylesine ele vermizi ki bu yordak bir şey koparmak için parababalaların ve resmi heyetlerin kırk takla atmaları gerektili.

ABD'ye giden parababalalar, memnun dandılar. Hem eski doostuza oyuna kadar gidemeler, oca düzelttiler, hem de ye ni ortak soygun planları, yapılmıştı.

Ama bütün bu olup bitenler, halkımız yerli ve yabancı sömürücülerin gerçek yüzünü görmelerini engel oluyormu. Ortık Olmuyacak da... Önümüzdeki yıllarda, bu kaçınılmaz gerçeği yabancı sömürücü ve yerli ortakları çok iyi anlayacaklar.

GÜRSSEL İLKOKULU ÖĞRENCİLERİ DE DİRENİŞ YAPTI

Gürsel mahallesi, İstanbul'un lüks semti Şişli'nin gerekçesinde mahallelerinden biridir. Mahallelerinde bir ilkökulu var. Çıkma barakalardan yapılmış çevresi mahallelerin ortak çöplüğü olan bir ilkökulu. Burada 1300 çocuk okuyor. Çok kapıcı veya işçi çocukları. Kısaca yağmur u nıfların içine okuyor. Rüzgâr vuu dedi mi, beleler titir titiriyor. Teneffüs cıkamak demek cöplüğün içine dalmak demek. Östelik simdi sarıyalı ku tuşu gidi bitirdi.

Gürsel ilkökulu'nun biraz ötesinde, bir kurşun simdi mesafede kıbar çocukların gittiği bir

Lice'deki binlerce ölü Sömürü düzeninin kurbanıdır

Takvim 6 Eylül 1975 gösteriyordu. Anadolu muzun Güneydoğusu sallanıyor. Balıktara doğu anadolunun üzerine, içinde oturduğu damlar çöküyor. Dağlardan yuvarlanan kayalar gelip damların üzerine duyuyor, binlerce yurttaşımız ha yatlarını kaybediyorlar. Her sürü insan yaranıyor, sakat kalıyor. Milyonlarca mal kayıp da çabası... Diyarbakırın Lice ilçesi yerlebilir oluyor. Hani il çöşede sağlan bina kalmıyor. Civar köylerde tabii aynı akıbele uğruyorlar. Kurtarma çalışmaları başlıyor, başlıyor ya gerek kurtarma ekip-rinin yetersizliğinden, gerekse malzeme yokuşu-luğundan enas on günde kaldırılmıyor. Depremden 4-5 gün sonra enkas altından insan intillileri geliyor. Bir kum insanlarımız ise zamanında kurtarılmadığı için ölüyorlar. Bir yandan yardım malzemeleri geliyor. Fakat işi bir dağıtım yapı-lamıyor. Yardıma gerçek ihtiyacı olanlara ulaştırılmıyor. Zaten yardımların çoğu da vergün-cular tarafından Amerikan pazarlarında, süper-maarketlerde satılmak üzere ortadan kaldırılıyor. Bir çapıdır, bir vurgundur gidiyor. Zaten simdi ye dek hangi yardım yerine dağıtıldı ki... Bu bi-köyler her deprem sonrası kabaça böyle yanılır. Sonar arkadan ikinci bir faşist hıyar, politikacılar cıkar sahneye, "Eki ayda yeni bir Lice yapacağız, kimse açta açıkta kalmayacak, vatandaşların ya-ralarına merhem olacağız vs. vs." teranelerini tek-rar eder dururlar. Simdi, seçimler de yakın. At babam at! nasıl olsa parayla değil.

Türkiye, depremlerdeki kayıplar ve ölü sayı-sında dünyada sekizinci. Bu neden böyle oluyor? Deprem doğal felakettir. Kabul. Ama insanın üstünlüğü doğayı yenilmesinde doğaya hakim olabilmesinde değil mi?

Geri kalmış ülkelerde deprem hep çok da-ha büyük zararlarla yol açıyor. Çünkü oturdun komatlar duvarına uygun yapılmıyor. Çünkü menca Türkiye'de tutarlı, halkın yana bir konut politi-kası yok. Tedbir alınmıyor, üstelik de deprem bile bir yağma, bir kâr konusu oluyor sömürücüleri için.

Lice belediye başkanının da belirttiği gibi Li-ce'de ölenlerin sorumlusu başta bu sömürü düze-ni ve gereken tedbir almayan hükümetlerdir. Lice'

deki deprem olayı, Doğu Anadolu insanının ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmesinin bir simgesi dir. Deprem olayı bir değı ki. Daha geçtiğimiz yıllarda Varto'da, Gediz'de, Bingöl'de yaşandı. Hemen hemen hepsinde büyük kayıplar verildi. Fa-kat hiçbirinden ders alınmadı. Mevcut hükümet-ler de halkın gerçek temsilcisi olmadıkları için her-konuda oluğu gibi b u konuda da halk yararına girişimlerde bulunmadı. Yoksul Anadolu insanını kaderi ile başbaşa bıraktılar. Cinayetler çeşit çeşit işlenir, kimisini asarın, kimisini keşersin, ki-misini ise kaderi ile başbaşa bırakıp ölüme terk ederler.

Lice'deki son depremden de, binlerce öldü, sü-mürü düzeninin tedbir alınmamasının, plansızlığın, vurgunculuğun kurbanı olmuştur.

SERMAYE İŞÇİ SINIFI ve TSİP ÜZERİNDE BASKILAR ARTIRIYOR

Son işçi direnişlerinden sonra ve seçimlerin yaklaştığı su günlerde, MC ve arındık sermaye güçleri, yerli yabancı sömürücü sınıflar, işçi sınıfı üzerindeki baskılar artırı-dılar. Bu baskılar, doğrudan doğruya işçi sınıfına yönelik güc-ayrı zamanda işçi sınıfının ekono-mik ve siyasal örgütlenmesine, yani sendikaların ve partinin de yöl-neldi.

Sömürücüler, sermayedarlar, pa-tronlar, işçiler, beyler, son işçi di-renişleri karşısında korkuya kapıl-dılar. Öte yandan, seçim propagan-daları ve seçim faaliyetleri sonun-da, genç emekçi kitlelerin nasil so-lu la açılmakta olduğunu, nasil bi-çimlendiklerini bir kere daha gör-düler. Bu bilinçlenmenin, bugün CHİP'ye yönelir görünse bile, CHİP'yi daha simdi den aşığına anladılar. Yarı, genç emekçi kitlelerin, işçi sınıfı öncülüğünde kendi ikti-darlarını kurmak üzere mücadele edebileceklerini anladılar.

Bu yüzden de geçtiğimiz günler-de parayla tutulmuş katillerin dire-nişteki işçiler üzerine yolladılar. İşçileri kurşunlattılar. Mitinglerde, işçilerin, emekçilerin üzerine faşist komandolarını saldırdılar. Direniş-leri kırmak, mitingleri dağıtmak için işveren sendikalarına bağlı top-paralı bir direniş kurma komitesi kurdukları bile haber aldık. Bilinç-li işçilerin fabrikalardan, işyerle-rinden çıkarmaları sürüyor.

Öte yandan, en korkakları şey işçi sınıfının ve emekçi halkın o-gütlenmesini kendi partisinde örgüt-lenip, iktidarı yürütmeye olan ser-mayee çevreleri, yarın mutlak güc-ineceğini, işçi sınıfının ve emekçi halkın catını ve bayrağı altında top-layacağını gördükleri, bildikleri Tür-kiye Sosyalist İşçi Partisi üzerinde de baskıyı yoğunlaştırdılar.

Ankara Devlet Gü-nahk Mahkemesi Ankara TSİP il-örgütünü bütün yöneticilerini, A-merikalı Kinsinger Türkiye'ye gel-diği zaman bir bildiri yayımladık-ları için eğitilmiş örgüt kurma iddia-sıyla 8.5 yıl hapse mahkûm etti. Ali Kar, Veli Gürcan, Hasan Simenli-çiko, Oral İsmail, Aykut Başaran arkadaşlarımız 8.5 yıl, İbrahim Se-yen ve Emin Nedim Güllücek arkadaşlarımız 5.5 yıl hapse mahkûm edildiler. Hem de deliliz, ispatla-sız.

TSİP İskenlerden işçi başkını iş-çi arkadaşımız Roşit Suna halk ta-tuklu bulunuyor. Ve Türkiye'nin dört bir yanında TSİP üzerinde bas-kılar sürüyor. Bütün bunlar gösteriyor ki, e-ğeme güçler bütün kurşunları, De-mek ki dağıtıyor. Demek ki karerli-yo. Ve bütün baskılara rağmen, işçi sınıfı, emekçi halk ada-yılmayaacaktır. TSİP'nin gün geçtik-çe güçlenmesi, kök salması bunu gösteriyor.

Gerçek

FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

Direnişler sürüyor

Fabrikalarda, işyerlerinde işçi sınıfımızın sömürü, zulüm ve baskıya karşı mücadelesi sürüyor. İşçi sınıfımız direniyor. Sendikalaşma özgürlüğü (referandum hakkı) için, işten çıkarılan işçi arkadaşlarımızın işe alınması için, patron baskısına ve sömürüye karşı iş, ekmek, hürriyet için...

Sıkıyönetimin kalkmasından sonra, birden Türkiye'nin dört bir yanından patlak vatan grevleri, direnişler, büyük çoğunlukla bu türdür. Bir kısmı yitilme bir mücadeleden sonra, hakların söke söke alınmasıyla sona erdi. Bir kısmı direnişli işçiler için bir okul oldu.

GERÇEK'in geçen sayısında haber verdiğimiz direnişlerden Sungurlar İki Sanayi, Sungurlar Genel Makine, Trakya Cam Sanayi, Murat Cam Sanayi, Köy-Ko Santa Levha Fabrikası, Bosma Agra Boya Fabrikası, Viyana Restoran, Santral Oteli, Bakır İzobe, Cam Makina, Men-Sa, Koza İplik, Demir Madeni Ocakları, Türkiye-Irak Boru Hattı, Denizli Ege Çivi, Aykent Gıda'da, işçiler direnişle kararlılıkla sürdürüyorlar. Grevler de sürüyor.

İşçi sınıfımız direniyor. Fabrikalarda, işyerlerinde... İşçi sınıfımız direnişler içinde bileniyor, bilinleniyor.

Köksal tuğla-kiremit fabrikasında grev var.

Cubuk yolu üzerindeki Köksal Tuğla Kiremit Fabrikasında çalışan 75 işçi toplu olarak işlerini bırakarak greve çıktılar. 19 Ağustos'ta greve başladılar. İşyeri sahil şerhlerden yoksun işyerinde tuvalet yok, ihtiyacımızı fabrikadan 200 metre uzaktaki Cubuk Çayında gidermekteyiz. Bu ihtiyacımızı iş fabrika yakınındaki bir kuyudan karşılamaktayız" diyen işçiler, grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

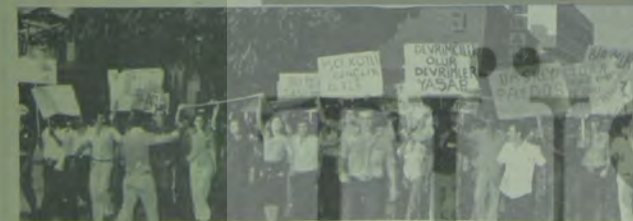

ODTÜ 'de faşist yöneticiler, işçi ve öğrenciler üzerinde yeni tertipler hazırlıyor

Son günlerde işçi sınıfımızın yükselen mücadelesi ve grev dalgalı işçi işlerini de etkiledi. Son olarak Ankara'da 34 yerde inşaatçıların bir müteahhitin inşaatlarında direniş başladı. Marmara'daki inşaatçı 15 işçi ücretlerini zam istedi ile direniş geçirdi. Sendikası ve birçok sosyal haklardan yoksun işçilerin direnişini kırıp işçi patron, ODTÜ'deki inşaatçıdan bir grup işçi getirip direnişin olduğu inşaatçıyı çıkartmak istedi. Ne

var ki ODTÜ inşaatından gelen işçiler de direnişle işçilere katılarak, örnek bir dayanışma gösterdiler. Bunun üzerine ücretleri bir miktar artırılabilir kabul eden patron, işçilerin bir miktar razı olmalarını üzerine bütün işçilerin parasını ödeme konusunda kaldı.

Ankara'da inşaat işçilerinin verdiği bu mücadele, işçilerin birliğinin işçi sınıfının mücadelesinin örnek bir parçasıdır.

Anadolu Cam Sanayii işçileri, direndiler-kazandılar

Merkezdeki Anadolu Cam Sanayii işçileri sendika seçimi ile ilgili, referandum hakkı için direndiler.

Sarı Kristal İşçileri alarlarını cam patronlarına peşkeş çekmek için elinden geleni ardına koymuyordu. Her türlü hile, düz, baskı uygulanıyordu.

Baskılar tutmuyorsa, işçileri kandıramayacaklarını da anımsayarak, bu defa Sarı Kristal İşçileri sendika ağaları 150 cam işçisini sohbet toplantısına çağırdılar. Ama günlerce hazırlı ve çağırılan yapılan sohbet toplantısına ancak 28 kişi katıldı. Bunun bir kısmı silahlı polis, bir kısmı da izlemeye, olup biteneleleri görmeye gelen devrimci işçilerdi.

Toplantının yapıldığı (data dağıtım yapılmadığı) 31 Ağustos günü saat 21 saatlerinde Anadolu Cam Sanayii'nin dış cam fabrikasında, Cemal Önderler adlı bir işçi kardeşimiz, 15 gün önce sarızaldrısı raporu verilen bir esamelerin tamiriyatı uğrunda, gerekli emniyet tedbirlerinin alınmaması yüzünden, bir iş cinayetine kurban gitti. Durum işçilerin saklanması istendi. Olayı duyan Sarı sendika ağaları işçi arkadaşın ölümü

ONBİNLERCE İŞÇİ HAYKIRDI:

DISK mitinginde

Faşizme geçit yok

İşçi sınıfımız, bu kez de DISK'in demokratik hak ve özgürlükler mitinginde faşizme geçit veremeyeceğini haykırıyor.

İstanbul'un çeşitli semtlerinden, yürüyüş kolları halinde akın akın Taksim meydanına gelen onbinlerce işçi, «işçiyiz güçlüyüz, devrimde öncüyüz», «kahrolsun İktidar», «Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi», «Yaşasın işçi sınıfının siyasi birliği», «iş-ekmek-hürriyet», «Kahrolsun faşizm» sloganlarıyla yürüdüler. «Referandum hakkımızı söke söke alacağız» «141-142. madde kaldırılmalıdır», «lokavt hak değildir» pankartları göze çarpıyordu.

DISK'in Taksim mitinginde, ellibine yakın işçinin, devrimcinin, sosyalistin temel sloganı FAŞİZME GEÇİT VERMEYECEĞİZ oldu.

Bu mitingte işçi sınıfımız günlük ekonomik taleplerin ötesine geçerek ve sosyal demokrasinin «umudumuz Ecevit» sloganını aşarak bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm yolunda mücadele etmekte olduğu bir kere daha görüldü.

İşçi sınıfımız, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinde öncü olduğunu bir kere daha gösterdi.

Yenice Ovasında

Hiç bir yörede bu kadar açıkça değildir: sömürü ve yoksulluk. Çarlık Mercedes arabaları yanına olduğu çeliksiz diyardı. Hep alınan, hiç verilme istemeyen sömürü politikasının hüküm sürdüğü bir CENNET - CEHENNEM, Yenice Ovası... Adana-İçel yöresinde...

Yünden fazla çok az arabalarla ovaya dağılmıştır. Halkın % 60'ı tarım işçisidir ve hiç araziye yoktur. Türkiye'nin en verimli ovasıdır, Yenice Ovası...

Ova halkı: Çok topraklı, orta topraklı, az topraklı, az topraklı, topraksız Köy Proleterleri ve Tefeciler - bezirgânlar düzeninde yaşamakta. Sosyal yapılarında incelenmek mümkündür.

Çok topraklı köy büyük Burjuvazi: YENİCE OVASININ en azal ve sömürün kesimidir. Her köyde birkaç aileden oluşan bu sınıfın arazi ve binalar döndürür. Aynı zaman da bunlar finans-kapitalle bütünleşmiştir. Köy büyük burjuvaları, hem bulundukları yörede, hem de Türkiye'nin siyasi yönünün belirlemesinde söz sahibidirler. Bunların siyasi etkinlikleri yoksul köylülerin yaşamında ve işçi de retlerinin tayininde, sömürü çarkının işletmesinde, en önemli yeri tutar. Tarımın elde edilen milyonlar bu sınıf tarafından sanayiye destek olarak kullanılır.

Orta Topraklı Köy orta Burjuvazi: Genelikle her köyde on aileden oluşur. Köy büyük burjuvazi olma ödemeleri vardır. Tefeciler bezirgânlar daha çok bu sınıf içine girerler. İşçi öretlerinin tayininde köy büyük Burjuvazi ile birlikte rol oynarlar. Hiç bir yasa işçi öretlerinin tayininde geçerli değildir. Kuraklık ve ziraat hastalıkları verim düşürdüğü için yaşımları etkilenir. Kapitalist üretimin gelişmesi Orta topraklı köylüleri 1960 lardan beri daha iyi yaşamaya, koşullarına ulaştırmıştır. Üretimin üç yudan biri kuraklık ve ziraat hastalıkları sebebiyle normal alınma düşmesi, Orta topraklı

köylünün en alt kesimlerinin de tefeci-bezirgânların elinde soyulmasına sebep olmuştur.

Az Topraklı Köy Küçük Burjuvazi: Her yıl toprağını kaybederek yoksulluğa bu insanlar tarlalarında kendileri çalışır. Tefeci-bezirgânlarla en fazla bu sınıf yem olur. Kış aylarında borç yaparak geçimlerini sağlar. Bu durum az topraklı köylüyü üretim mevsimi gelince ödevimlerini tefecilere, aracılar ucuz satmak zorunda bırakır. Bazan ürünlerin parasını kış aylarında tefeci-bezirgânlardan değerinin çok altında alır. Örneğin 1973 üretim yılında 8 TL tabağı olan pamuk, kışın 4 TL, ama tefeciler tarafından alınmıştır. Ekonomik bunalmaların perçin ettiği az topraklı köylüler işi olmayan mevsimlerde bütününe aç kalır.

Topraksız yoksul köy Proleterleri: Bir tarım işçisinin yevmiyesi 1960-1960 yılları arası 6 TL idi. 1960-1970 de 10 TL, 1971 de 13 TL, 1972 de 15 TL, 1973 de 20 TL, 1974 de 25 TL olmuştur. Doğudan gelen işçiler için 27,5 TL yevmiye ödenmektedir.

Bu sömürde hiç bir yasa geçerli değildir. Sabah saat 4 de kalkılır akşam güneş batmaya dek 16 saat çalıştırılır. Nasil olur, kim yapar bu soygunu bilmez. İrgatları, kılınları işi bir köfürle geçirirler. Emek sömürsüzde ELÇİ denilen ırgat başları aracılığı ile. Elçi her yevmiyeden 3,5 lira komisyon keser. Her hafta diyalog kurabilen bu insanlar tarım işçisinin sendikalaşmasını istemezler. Herp zaman beş on yevmiye kesilir ayağı yukarı bir ırgatın. Ne bir ırgatın ne de sosyal hakları vardır bu insanların. Çoğunluğu yaşlı kadınlardan ve çocuklardan oluşur arız katillerinin, Pamukda, buğdayı onlar yetiştirir, yihin sekiz ayında aç kalırlar. Kış aylarında alınan bir iki torba un, iş zamanı yünde elli altı tefecilere para olarak ödenir.

Sömürü mevsimi mayıs ayında açılır. Bu sömürü Doğu'nun yoksul halkı üzerinde de yoğunlaşır. Köy köy gelirler soyulmaya, şehirden

ki villalara, apartmanlara ıstıraplarını temel yapmaya. Onların emeği pavyonlarda, Avrupa larda çörmeye harcanır. Onların ıstırapları a jin terleri çimenler lüks arabalarda.

Tefeciler, arazi bezirgânlar: Köy orta burjuvaları arasında türerler. Yenice Ovasında en yaygın sömürü faşistlerdir. Faşistlik çeşitlidir. Mevsimlik faiz % 40-50, aylık % 20, yıllık % 100'dür. Bu sömürünün üstünde en fazla etki yaptığı köylüler, Köy proleterleri, köy küçük burjuvazi, köy orta burjuvazilerdir. Çoğu zaman üretimin borcu karşılama ve üretimin daruma içinden çıkılmaz hal alır. Yenden dönmek zorunda kalınır tefecinin sömürü ağna.

İşle böyle kısır bir döngüdür Yenice Ovası yoksul köylülerinin yaşamı. Köy Burjuvazisi elçilerle içişinin sömürü mekanizması altında coşkunca dönüyor bütün yaşamları. Enilen kır yoksullarının bir kısmı işsizliği içinde bulurlar. Sadece Yenice Bucak Merkezinin Günlük Sarap tüketimi iki kamuyodur. Bir kısmı da kurutulmuş sanayi işçisi olma güdür. Bu defa da sanayi burjuvazisinin sömürü ağna tutkurlar.

Bu bezirgân saltanatının sürmesinde çıkarılan olanlar perçinleri görüp bilincelenmişler diye ellerinden gelen arılarına koymazlar. Kır yoksullarının sorunlarını işleyen (İRGAT) piyesi bile sınıftan istemez Yenice'de. Kır yoksul larının dostları, daha doğrusu onların bir parçası olan öğrenci gençlik arasında da yanlış çözümlerle bastırılmak istenir, bastırılmaz.

Bu böyle de, böyle gider mi? Böyle gitmez süphesiz, gitmeyecek... Yenice Ovası'nın yoksul köylüleri, tarım proleterleri de bilinceleniyor gün be gün.

Yarın onlar da örgütlecek, onlar da mücadeleye atılacak.

Tarım işçisi
Talât TILK

Sungurlar bir mücadele

geleneginin temsilcisidir.

Sungurlar fabrikaları bir mücadele gününün temsilcisidir. Sungurlar işçileri, yitir, mücadelelerin içinde çıkıp bugüne gelmişlerdir.

Sungurlar yine direniyor. Sungurlar işçileri yine sömürü ve zulme karşı mücadele veriyor. Ve bu defa Sungurlar direnişli işçi sınıfının dayanışmasının da en güzel örnekleri veriyor. Sungurlar işçileri İstanbul'un birçok işyerinin işçileri destekliyor. Yardım yapıyor.

Sungurlar Kazan ve Genel Makine fabrikalarında 700 işçinin sürdürdüğü direniş hareketi, iki aya yaklaşıyor. İki aya yakın süredir Sungurluların iki işyerinin 700 işçisi patronun faşist katillerinin kurbanlarıdır. Patron köpeklerinin her türlü vahşetine, patronun çirkinliği, köpek kuyruğundaki baskılarına rağmen, direnişlerini sürdürüyorlar.

Mücadeleleri temelinde, sendika seçme özgürlüğü için Referandum hakkını söke söke elde etmek için... Sarı Cevher-İş'ten çıkıp DISK Maden-İş'e geçebilmek için...

Sungurlar işçileri 1964 yılında da direndiler. Greve çıktılar. 1970 yılında Maden-İş'e geçmek için başlattıkları direniş başarıya ulaşmış. 15 Ocak'ta Sungurlar işçileri en üsteyle.

Sungurlar işçileri yine direniyor. Mutlaka yenecekler...

Tarım işçilerinin örgütlenmesi hızlanıyor.

KARDEŞLER...

Biz tarım işçileri, TOPRAK BEYLERİNİN tarlalarında, pamukta, tütünde yıllardır en temel hakkımız olan İŞ KANUNU'NUN, SİGORTA HAKKINDAN yoksun olarak çalıştırılmaktayız. Önce, Anayasanın 42. maddesi: «Devlet çalışanların insanca yaşamaya ve çalışmaya hayatının karardık içinde gelişmesi için sosyal iktidarı ve mali tedbirlerle çalışanları korur ve çalışmaya destekler, işsizliği önleyici tedbirler alır...» diye keşil olarak belirtilmiştir. Oysa biz 1975'in Türkiye'sinde okuduğumuz alın terimizin fiyatını bilmekten yoksunuz. Toprak beylerinin sömürü ve baskısı altında ezilmekteyiz.

Tarlalarda yatma, dinlenme ve yemek yerlerimiz yok. Düşük ücretle yazın kovurucu sıcakta çalışmak zorunda kalıyoruz. Bazılarımız bir hafta, bazılarımız daha uzun bir süre üretiminin çok lıra olduğunu bilmeden çalışmaya ZORLANIYORUZ!..Ama birden, kışın günün güneş altında körpecek yuvamızla kavırmak, hastalık, sefalet içinde kıvrınma birden, sömürü, baskı TOPRAK BEYLERİNDEN!..

Biz TÜM TOR-İŞ SENDİKASI olarak deriz ki: — TARIM İŞÇİLERİNİN DERHAL ÇIKARILMALI, — TARIM İŞÇİLERİ SİGORTA KANUNU KAPSAMINA ALINMALI, — ASGARİ ÜCRET TARIM İŞÇİLERİNE DE UYGULANMALI VE 60 TL OLMALIDIR, — İŞ GİDİŞ GELİŞTE YOLDA GEÇEN ZAMAN 8 SAATLA İŞ SÜRESİ İÇİNDE SAYILMALIDIR. TARLADA İŞÇİLERE YATMA-YEMEK VE DİNLENME YERLERİ SAĞLANMALIDIR.

Yukarıda belirtilmiştir, insanca yaşamaya için en tabii anayasal haklarımızın alınması uğrunda DEVRİMİ SENDİKAMIZ, «TÜM TOR-İŞ» olarak sonuna kadar MÜCADELEYE KARALİYİZ!.. İnsanlık tarihi, ezen sınıflarla ezilen sınıflar arasındaki mücadelelerin tarihidir. BU MÜCADELEDE EZİLEN SINIFLAR DAİMA ZAFERLE ÇIKMIŞTIR!.. Verdiğimiz mücadele ile toprak beylerinin HAKLARI, MIZI SÖK ESKE ALACAĞIZ!

— KALKSIN TARIM İŞÇİLERİNİN EZEN TOPRAK BEYLERİNİN SÖMÜRÜ VE BASKISI!.. — YASASIN İŞÇİ SINIFI VE EMELKİ HALKIMIZIN DEMOKRATİK İKTİDAR MÜCADELESİ!..

TÜM TOR-İŞ SENDİKASI
(Tüm tarım ve orman işçileri sendikası)
B. ÇİĞLİ ŞUBESİ